

Over de schreef.

Proefperiode?

Op 1 januari 2009 gaat het luchtmeetstation Ossendracht van start, meldt de Woensdrechtse Bode. Dat is goed nieuws. Bezorgde inwoners uit alle dorpen in de Zuidwesthoek dringen hier al jaren op aan. Omdat ze vlakbij de 2^e petrochemische haven ter wereld wonen, waar meerdere 10-tallen hoogrisico bedrijven bestaan.

Nu zijn er altijd mensen die het begrip 'hoogrisico' naïef inschatten. Zo lang er geen ramp plaatsvindt of in hun directe omgeving geen ziektes voorkomen die gerelateerd kunnen worden aan de aanwezigheid van een bepaald bedrijf, halen ze hun schouders op.

“Waar maak je je druk over?” zeggen ze dan. “Er is toch niets aan de hand?”

Het spreekwoord *Wat niet weet, wat niet deert* is hierop zeer toepasselijk. Veel inwoners in de Zuidwesthoek zijn onbewust van de effecten die de petrochemische bedrijven in onze regio kunnen hebben. Nog minder denken ze na over de toenemende risico's die voor de nabije toekomst opdoemen. De beoogde komst van een megakolencentrale in de Antwerpse haven maakt geen onderdeel uit van hun dagelijkse zorg. De mogelijke gevolgen evenmin.

Veel mensen vertrouwen blindelings op wettelijke regelgeving en op het zelfregulerend verantwoordelijkheidsgevoel van de bedrijven in kwestie.

Een 'incident' bij de Exxon raffinaderij enkele maanden geleden zorgde voor kortdurende media aandacht in ons leefgebied. In ons gemeentehuis, het provinciehuis en de 2^e kamer werden vragen gesteld. Als uitvloeisel van met name inspanningen door SP-kamerlid Ron van Zeeland, kwam Onno Hoes namens de provincie Noord-Brabant met de toezegging dat er 1 tot 2 mobiele luchtmeetstations in onze regio geplaatst zouden worden.

De eerste is per 2009 dus een feit. De tweede komt *wellicht* bij ons, maar kan ook in Breda of Moerdijk worden gestationeerd. Om beter te controleren of er kwalijke luchten komen van over de grens. Uit de Antwerpse havens. Als waarschuwingssysteem voor calamiteiten.

“Het luchtmeetstation zal niet alleen de concentraties fijn stof meten, maar ook stikstofdioxide en vluchtige organische stoffen. Zo komen we er achter hoe het gesteld is met de luchtkwaliteit en of *enkelen* deze terecht in twijfel trokken” aldus wethouder Meeuwisse.

Dit laatste doet me huiveren. Kennelijk is de wethouder zelf onbezorgd. Hij ervaart twijfels blijkens zijn uitspraak slechts bij *enkelen*. Zijn vertrouwen onderstreept hij met de uitspraak:

“Na een half jaar worden de testresultaten door de provincie geanalyseerd. Uit de analyse moet blijken of en hoeveel overschrijdingen er zijn geweest, van de wettelijke normen en een daadwerkelijk effect op de volksgezondheid.” Met andere woorden, zolang onze wethouder geen alarmerende berichten krijgt is er geen reden voor (preventief) beleid jegens Antwerpen, in het belang van onze inwoners.

Mijn verbazing stijgt ten top als Meeuwisse verderop in het artikel zegt: “Laten we hopen dat er geen aanleiding is na *deze proefperiode* het luchtmeetstation te behouden.”

In alle ernst vraag ik me af of al onze politici zo denken. Of zij menen op dezelfde wijze zorgvuldig volksvertegenwoordiger te kunnen zijn voor de inwoners van de Zuidwesthoek.

Het luchtmeetstation mag geen proefproject zijn. Zeker niet zolang er een risicovol petrochemisch havencomplex aan onze gemeente grenst. Nog minder als je van het besef doordrongen bent dat die risicobedrijvigheid *daar*, maar ook *elders* rond onze gemeente voortdurend groeit. De start van het luchtmeetstation mag derhalve niet gezien worden als een *proefperiode*. Het verdient enkel te functioneren als een *permanent waarschuwingssysteem*.

Ook als er (hopelijk) geen overschrijdingen van wettelijke normen worden gemeten.

Eric Conscience.